

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **R. P.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego

z dnia 12 października 2006 r.,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 16 maja 2006 r.,

na podstawie art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k. i art. 623 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

I. oddalić wniosek,

**II. zwolnić skazanego R. P. z obowiązku uiszczenia kosztów
sądowych postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 października 2006 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 16 maja 2006 r, uznając R. P. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 148 § 2 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za to skazał oskarżonego na karę dożywotniego pozbawienia wolności.

W dniu 17 kwietnia 2013 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wznowienie wyżej opisanego postępowania karnego.

Na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. i art. 547 § 2 k.p.k. obrońca wniósł o wznowienie postępowania karnego, z uwagi „na nowe fakty, które w dacie wyrokowania nie były znane Sądom I i II instancji, jak również Sądowi Najwyższemu dotyczące powodów zrealizowania przez niego zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. 148 § 2 k.k.” (k. 18 akt SN). Zdaniem autora wniosku, po 6 latach od skazania, R. P. przemyślał sprawę i postanowił ujawnić prawdziwe podłoże konfliktu z pokrzywdzonym D. B., w świetle którego winien być ukarany za zabójstwo pod wpływem silnego wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami tj. z art. 148 § 4 k.k., zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 10.

Według obrońcy nowo ujawnione okoliczności wskazują na wielokrotne szantażowanie skazanego przez D. B., że ujawni nieprawdziwe wiadomości o rzekomym molestowaniu seksualnym R. P. w czasie jego pobytu w Ośrodku Szkolno – Wychowawczym [...]. Szantażowanie powodowało, że skazany opłacał się pokrzywdzonemu pieniędzmi, srebrem i złotem, a w konsekwencji doprowadziło R. P. do depresji, a nawet hospitalizacji.

Krytycznego dnia 5 września 2005 r. o czym skazany dotychczas nie wyjaśniał pokrzywdzony zaczął ubliżać R. P. oraz wyzywać „od pedałów” i z tych powodów doszło między nimi do bójki, w konsekwencji do zabójstwa D. B.

Autor wniosku wystąpił o uchylenie wyroków skazujących R. P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, gdzie należy przeprowadzić dodatkowe dowody z wyjaśnień R. P., a także współoskarżonych R. M. i A. C. oraz zeznań matki i siostry skazanego na okoliczność pomówień R. P. przez pokrzywdzonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Taki wniosek złożony na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia orzeczenia kończącego postępowanie sądowe, który może być skuteczny tylko wtedy, gdy wykazane w nim zostanie, że istnieją nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem sądowi, które wskazują na to, że R. P. skazano za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono

okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary.

W orzecznictwie wielokrotnie wskazano, że nowe fakty lub dowody, aby stały się podstawą wznowienia, muszą wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo błędności prawomocnego wyroku, a więc na realną możliwość uniewinnienia skazanego w ponownym postępowaniu lub skazania go za inne łagodniej zagrożone przestępstwo. Muszą zatem w sposób wiarygodny podważać ustalenia faktyczne przyjęte w prawomocnie zakończonym postępowaniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 1996 r., OSNKW 1996, nr 7-8, poz. 47).

Analiza akt sprawy jednoznacznie dowodzi, że zaprezentowane przez obrońcę nowe fakty wynikające ze znanych dowodów, nie mogą podważyć prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych w sprawie. Ocena przydatności nowych faktów do wznowienia postępowania musi być dokonywana w ścisłym związku z oceną dotychczas zgromadzonych w postępowaniu faktów i dowodów.

Argumenty podniesione w uzasadnieniu wniosku wymienionych wcześniej wymagań nie spełniają. Zatajenie przez skazanego przez ponad 7 lat tak istotnej okoliczności jak pomówienia pokrzywdzonego, w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego jawi się jako nieracjonalne i niewiarygodne. W dniu 8 września 2005 r. tuż po zabójstwie, skazany wyjaśnił, że z pokrzywdzonym byli dobrymi kolegami poznali się w Pogotowiu Opiekuńczym. Skazany nie pamiętał, który z nich, on czy pokrzywdzony rozpoczął bójkę, która doprowadziła do zabójstwa (k. 194, 276-279).

Z wyjaśnień wymienionych we wniosku współoskarżonych R. M. i A. C. wynika, że R. P. mówił, że pobił D. B. bo był on konfidentem, kiedyś go „sprzedał”, a nadto cwaniakował i obrażał koleżanki. Powodem zabójstwa pokrzywdzonego była obawa, że o pobiciu doniesie policji (k. 239, 270-272, 281-285). Skazany powiedział matce, że D. B. to konfident, natomiast siostra skazanego M. P. zeznała, że podczas pobicia poprzedzającego zabójstwo D. B. nie było jej w domu w związku z czym nic nie wie na temat przyczyn zdarzenia.

Podsumowując w sprawie nie zostały ujawnione nowe fakty wskazujące z dużym prawdopodobieństwem na błędność prawomocnego wyroku skazującego R. P.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 639 k.p.k. w zw. z art. 623 k.p.k.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.